

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija”

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ tumačiti na način da neprofitnu udrugu čija se djelatnost odnosi na provedbu programâ državne potpore koji se financiraju iz Europskog fonda za regionalni razvoj treba smatrati poreznim obveznikom koji obavlja gospodarsku djelatnost?
2. Treba li članak 28. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da udrugu koja u praksi ne pruža usluge osposobljavanja ipak treba smatrati pružateljem usluga ako su usluge nabavljene od drugog gospodarskog subjekta kako bi se omogućila provedba projekta državne potpore koji se financira iz Europskog fonda za regionalni razvoj?
3. Ako pružatelj usluge od primatelja usluge primi samo djelomičnu naknadu za pruženu uslugu (30 %), dok se preostala vrijednost usluge namiruje isplatom potpore iz Europskog fonda za regionalni razvoj, je li oporeziva naknada, u skladu s člankom 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, ukupni iznos koji pružatelj usluge primi od primatelja usluge i od treće osobe u obliku isplate potpore?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120. i ispravci SL 2018., L 125, str. 15., SL 2018., L 225, str. 1., SL 2018., L 225, str. 1., SL 2018., L 329, str. 53., SL 2019., L 245, str. 9., SL 2019., L 289, str. 59. i SL 2020., L 191, str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2023. uputio Amtsgericht Groß-Gerau (Njemačka) –
PU/SmartSport Reisen GmbH**

(Predmet C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Groß-Gerau

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PU

Tuženik: SmartSport Reisen GmbH

Prethodno pitanje

Treba li članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da se ta odredba uz pravilo o međunarodnoj nadležnosti odnosi i na pravilo o mjesnoj nadležnosti nacionalnih sudova u stvarima koje se odnose na ugovor o putovanju koje treba poštovati sud koji odlučuje o predmetu ako i potrošač kao putnik i druga ugovorna stranka kao organizator putovanja imaju svoj domicil ili sjedište u istoj državi članici, ali se odredište putovanja ne nalazi u toj državi članici, nego u inozemstvu, što dovodi do toga da dopunjavanjem nacionalnih odredbi o nadležnosti potrošač može ostvariti ugovorna potraživanja od organizatora putovanja pred sudom nadležnim na temelju njegova domicila?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. te ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.